

РЕШЕНИЕ

№ 7382

гр. София, 05.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.10.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

**ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева
Лилия Йорданова**

при участието на секретаря Таня Миткова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **4612** по описа за **2022** година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С Решение № 972 от 21.03.2022г. по НАХД № 14567/2021г. на СРС, НО, 3-ти състав е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 21-4332-018486 от 09.09.2021г., издадено от началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция“ (ОПП-СДВР), с което на основание чл.174, ал.3, пр.1 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) на Д. З. е наложена глоба в размер на 2000 лева и лишаване от правото да управлява МПС за срок от 24 месеца за нарушение на чл.174, ал.3 от ЗДвП и на основание чл.183, ал.1, т.1, пр.3 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 10 лв. за нарушение на чл.100, ал.1, т.2 от ЗДвП.

В срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр. чл.63, ал.1 от ЗАНН решението е обжалвано от Д. З.. Наведени са касационни основания за неправилност поради постановяването му в нарушение както на процесуалния, така и материалния закон. Иска се АССГ да постанови решение, с което да отмени решението на СРС и потвърденото с него НП.

В съдебно заседание касационният жалбоподател не явява и не изпраща представител.

Ответникът - ОПП-СДВР не изпраща процесуален представител.

Прокурорът от СГП дава заключение, че касационната жалба е неоснователна, да се

остави без уважение и решението на СРС като правилно и законосъобразно да се потвърди.

По допустимостта на касационната жалба:

Административен съд София – град намира, че касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

По съществуването на касационната жалба:

Разгледана по същество - касационната жалба е неоснователна и не са налице наведените касационни основания.

В производството пред СРС е установено, че на 31.08.2021 г., около 01:40 ч., в [населено място], по [улица], с посока на движение от ул. „арх. Б. Т.“ към [улица], служители от 07 РУ-СДВР спрели за проверка лек автомобил, с посочени марка и модел, управляван от касатора Д. З.. За оказване на съдействие на място били изпратени служителите на ОПП-СДВР, като жалбоподателят отказал проверка за наличието на алкохол в кръвта с техническо средство, както и медицинско изследване. Служителите установили и че, З. не носи в себе си контролен талон от свидетелството за управление на автомобила. Съставен бил АУАН, връчен при отказ на жалбоподателя и въз основа на акта било издадено обжалваното НП № 21-4332-018486 от 09.09.2021 г. от Началник Група към СДВР, с което на основание чл. 174, ал. 3, пр.1 от ЗДвП, на жалбоподателя били наложени административни наказания „глоба“ в размер на 2 000 лв. и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 24 м. за нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, както и на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, пр. 3 от ЗДвП, било наложено административно наказание „глоба“ в размер на 10 лв. за нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 2 от закона, като НП било връчено на жалбоподателя на 06.10.2021 г.

За да постанови обжалваното решение въззивният съд е приел от правна страна, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в предвидената от закона форма и съдържание, че в хода на административнонаказателното производство не са били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Тези изводи, направени след обсъждане на събраните доказателства, са правилни и се споделят от настоящия касационен състав. Въззивният съд е отхвърлил възраженията по компетентността на органите, като се е позовал на представените писмени доказателства, съответните заповеди за определяне на актосъставители и наказващи органи в системата на МВР. Следва да се сподели и становището на СРС, че обстоятелството дали служителите на 07 РУ-СДВР са били компетентни да спрат жалбоподателя не е относимо по случая, тъй като при проверката са извикани и присъствали служители на СДВР, отдел "Пътна полиция", съответно актосъставител м.лавтоконтрольор при този отдел.

По отношение на приложението на материалния закон СРС е мотивирал решаващите си изводи за доказаност на нарушението. Разпоредбата на чл. 174, ал.3 ЗДвП предвижда, че водач на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и/или с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му, и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за

установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от две години и глоба 2000 лв. Нормата съдържа отделни състави на административни нарушения, като осъществяването на което и да е от тях е основание за ангажиране на административнонаказателната отговорност на нарушителя. В случая след като водачът З. е отказал да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта, на мястото и по времето, посочени в АУАН и не е изпълнил даденото му предписание за изследване, то е осъществен състав по чл.174, ал.3 от ЗДвП. Това се потвърждава и от разпита на актосъставителя, който потвърждава констатациите на АУАН пред въззивния съд. Отговорността по чл.174, ал.3 от ЗДвП се ангажира при отказ да бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта или неизпълнение на предписание за медицинско изследване. Правилно районният съд е намерил за ирелевантни към административнонаказателното производство възраженията относно използването на маски и ръкавици от служителите.

Що се отнася до другото нарушение, изводите за неговото доказване и съставомерност, също се възприемат от касационната инстанция. Разпоредбата на чл.100, ал.1, т.2 от ЗДвП установява задължение за водача на моторно превозно средство да носи свидетелство за регистрация на моторното превозно средство, което управлява. Неизпълнението на това задължение законодателят е обвързал със съответната санкция, предвидена в чл.183, ал.1, т.1 от ЗДвП. Управлението на МПС без водачът да носи, който и да е от изчерпателно посочените в чл.100, ал.1 от ЗДвП документи съставлява нарушение на разпоредбата. При извършената му проверка Д. З. не е представил на контролните органи свидетелство за регистрация на моторното превозно средство, което управлява, за което правилно е ангажирана административнонаказателната му отговорност и за това нарушение.

Правилно въззивният съд е приел, че и от субективна страна нарушенията са установени. Споделят се и мотивите относно това, че не е налице хипотеза на „маловажен случай“ по смисъла на чл.28 от ЗАНН. Санкциите, предвид тяхната законоустановеност в определени в разпоредбите на чл.174, ал.3, пр.1 и чл.183, ал.1, т.1, пр.3 от ЗДвП размери, също правилно са приети от въззивния съд като индивидуализирани законосъобразно.

С оглед горното, не са налице наведените касационни основания, решението на СРС следва да се остави в сила като правилно.

Воден от горното на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 АПК, във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XX касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 972 от 21.03.2022г. по НАХД № 14567/2021г. на СРС, НО, 14 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.